TEISINGUMO TEISMO (trečioji kolegija) SPRENDIMAS

2005 m. kovo 3 d.*

Byloje C-428/02

dėl *Vestre Landsret* (Danija) 2002 m. lapkričio 15 d. Sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2002 m. lapkričio 26 d., pagal EB 234 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Fonden Marselisborg Lystbådehavn

prieš

Skatteministeriet,

ir

Skatteministeriet

prieš

Fonden Marselisborg Lystbådehavn,

* Proceso kalba: danų.

TEISINGUMO TEISMAS (trečioji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas A. Rosas, teisėjai A. Borg Barthet, J.-P. Puissochet, J. Malenovský ir U. Lõhmus (pranešėjas),

generalinė advokatė J. Kokott,
posėdžio sekretorius H. von Holstein, kanclerio pavaduotojas,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2004 m. rugsėjo 23 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

— *Fonden Marselisborg Lystbådehavn*, atstovaujamo *advokaterne* L. Henriksen ir M. Andersen,

— *Skatteministeriet* ir Danijos vyriausybės, atstovaujamos J. Molde, padedamo *advokat* P. Biering,

— Graikijos vyriausybės, atstovaujamos M. Apessos ir K. Georgiadis,

— Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos E. Traversa ir T. Fich,

susipažinęs su 2004 m. spalio 14 d. posėdyje pateikta generalinės advokatės išvada,

priima šį

Sprendimą

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą yra susijęs su 1977 m. gegužės 17 d. Tarybos šeštosios direktyvos 77/388/EEB dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų derinimo – Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas vertinimo pagrindas (OL L 145, p. 1), iš dalies pakeistos 1992 gruodžio 14 d. Tarybos direktyva 92/111/EB (OL L 384, p. 47, toliau – Šeštoji direktyva), 13 straipsnio B skirsnio b punkto aiškinimu.

2 Šis prašymas buvo pateiktas nagrinėjant du ginčus atitinkamai tarp *Fonden Marselisborg Lystbådehavn* (*Marselisborg* pramoginių laivų uosto fondas (Danija), toliau – FML) ir *Skatteministeriet* (Danijos Mokesčių ministerija) bei tarp pastarosios ir FML dėl pramoginių laivų švartavimosi vietų pramoginių laivų uoste bei laikymo vietų per žiemą sausumoje nuomos apmokestinimo pridėtinės vertės mokesčiu (toliau – PVM).

Teisės aktai

Bendrijos teisės aktai

3 Pagal Šeštosios direktyvos vienuoliktą konstatuojamąją dalį šia direktyva siekiama sudaryti bendrą atvejų, kai atleidžiama nuo PVM mokesčio, sąrašą, kad Bendrijos nuosavus išteklius būtų galima surinkti vienodu būdu visose valstybėse narėse.

4 Pagal Šeštosios direktyvos 2 straipsnio 1 dalį PVM apmokestinamas „prekių tiekimas ar paslaugų teikimas, kai šalies teritorijoje už atlygį prekes tiekia ar paslaugas teikia apmokestinamasis asmuo, veikdamas kaip toks".

5 Šeštosios direktyvos 4 straipsnio 1 ir 2 dalys numato:

„1. Apmokestinamasis asmuo" – tai bet kuris asmuo, savarankiškai vykdantis bet kurioje vietoje bet kurią ekonominę veiklą, nurodytą 2 dalyje, nesvarbu, koks tos veiklos tikslas ar rezultatas.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyta ekonominė veikla apima visokią gamintojų, prekiautojų ir kitų paslaugas teikiančių asmenų veiklą, įskaitant kasybą bei žemės ūkio gamybos veiklą bei įvairių profesijų atstovų veiklą. Materialaus ir nematerialaus turto naudojimas, siekiant gauti nuolatinių pajamų, taip pat laikomas ekonomine veikla."

6 Šeštosios direktyvos X antraštinės dalies „Atleidimas nuo mokesčio" 13 straipsnio B skirsnio b punktas įtvirtina:

„Nepažeisdamos kitų Bendrijos nuostatų, valstybės narės atleidžia nuo mokesčio toliau nurodytą veiklą taikydamos sąlygas, kurias jos turi nustatyti siekdamos užtikrinti, kad atleidimas nuo mokesčio būtų teisingas ir sąžiningas ir kad būtų užkirstas kelias galimam mokesčių slėpimui, vengimui, ar piktnaudžiavimui:

<...>

nekilnojamojo turto nuomą, išskyrus:

1) apgyvendinimą, kaip apibrėžta valstybių narių teisėje, viešbučiuose ar panašias funkcijas vykdančiose įstaigose, įskaitant ir apgyvendinimą poilsiavietėse ar stovyklauti įrengtose vietose;

2) patalpų ir vietos nuomą automobiliams stovėti;

3) instaliuotų įrenginių ir mašinų nuomą;

4) seifų nuomą.

Valstybės narės gali dar labiau riboti šį atleidimą nuo mokesčio;

<...>"

Nacionalinės teisės aktai

7 *Momsloven* (PVM įstatymas) 13 straipsnio 1 dalies 8 punktas nustato:

„Nuo PVM atleidžiamos šios prekės ir paslaugos:

<...>

8) Nekilnojamojo turto administravimas ir nuoma bei su nuoma susijęs dujų, vandens, elektros ir šildymo tiekimas. Tačiau atleidimas nuo mokesčio neapima viešbučių ar jiems prilyginamų įstaigų kambarių nuomos, kambarių nuomos įstaigose, kurios nuomoja trumpesniam nei vieno mėnesio laikotarpiui, vietų kempinge, stovėjimo aikštelėse ar reklaminių plotų nuomos bei saugojimo kamerų nuomos."

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

8 *Marselisborg* pramoginių laivų uosto valdymas yra patikėtas FML. Ši autonominė institucija užsiima laivų švartavimosi vietų bei žiemojimui skirtų laikymo vietų sausumoje nuomos veikla.

9 Laivų švartavimosi vieta gali būti išnuomojama metams, mėnesiui ar dar trumpesniam laikotarpiui, t. y. vienai ar keletui dienų.

10 Metinės nuomos atveju nuomininkui suteikiama teisė naudotis pastovia ir apibrėžta vieta bei bendrais uosto patogumais, būtent tualetais ir dušais. Vietos yra pritaikytos atsižvelgiant į laivų dydį. Joms visoms suteikiamas atskiras numeris ir jos pažymėtos kuoleliais ar plūdriomis užtvaromis arba pontoniniu tiltu su plūdriomis užtvaromis. Kai tokios vietos nuomininkas nepageidauja ja naudotis ilgiau nei parą, ja neatlygintinai leidžiama naudotis kitiems lankytojams.

11 Nuomininkai, kurie laivų stovėjimo vietas su teise į vietą sausumoje nuomojasi ilgam laikotarpiui, turi sumokėti metinį nuomos mokestį ir užstatą, kuris apskaičiuojamas pirmiausia atsižvelgiant į laivo dydį. Tačiau nereikalaujama jokio užstato, jeigu laivo švartavimosi vietą nuomojamasi be vietos sausumoje. Vis dėlto pastaruoju atveju metinė nuoma yra brangesnė.

12 Mėnesinė nuoma mokama kiekvieną mėnesį, bet nereikalaujama jokio užstato. Nuomininkui iš esmės garantuojama numeriu pažymėta, apibrėžta ir jo laivui pritaikyta vieta.

13 Trumpalaikė nuoma numatyta lankytojams, kuriems suteikiamos stovėjimo vietos uoste vienai ar keletui dienų. Šio tipo nuomos atveju nereikalaujama jokio užstato.

14 Vieta sausumoje leidžia naudotojui įgyti teisę naudotis tam tikra vieta, skirta jo laivui žiemoti. Ši vieta – tai dokas, t. y. pažymėta numeriu struktūra, ant kurios užkeliamas laivas, nuomininkui galint laisvai prie jos prieiti tam, kad patikrintų ir paruoštų savo laivą.

15 Pagrindinė byla kilo dėl to, kad atsakydama į 1999 m. FML užklausą regioninė mokesčius administruojanti institucija *Århus* (Danija) nurodė, kad už laivų stovėjimo vietų nuomos veiklą gautos pajamos apmokestinamos PVM. FML apskundė šį sprendimą *Landsskatteret* (Danija).

16 2000 m. gruodžio 6 d. Nutartimi šis teismas konstatavo, kad laivų švartavimosi vietų nuomos negalima atleisti nuo *Momsloven* 13 straipsnio 1 dalies 8 punkte nustatyto PVM, nes ši veikla negali būti laikoma nekilnojamojo turto nuoma. *Landsskatteret* manymu, laivo savininkas nenuomoja apibrėžto ir identifikuojamo ploto arba pastato dalies, bet tik įgyja teisę naudotis uoste savo laivo švartavimosi vieta.

17 Tačiau dėl laivo laikymo vietos žiemą *Landsskatteret* nusprendė, kad tokia veikla nėra apmokestinama PVM, nes ji gali būti priskirta „nekilnojamojo turto nuomai" *Momsloven* 13 straipsnio 1 dalies 8 punkto prasme. Galiausiai jis nusprendė, kad laivo savininkas už užimamo ploto pagrindu nustatytą kainą nuomoja apibrėžtą ir identifikuojamą vietą, į kurią jis laisvai gali patekti ir žiemos sezono metu. Šio teismo nuomone, leidžianti nukrypti nuostata, susijusi su „patalpų ir vietos nuoma automobiliams stovėti", tokios nuomos neapima, nes laivų neapima „automobilių" sąvoka Šeštosios direktyvos 13 straipsnio B skirsnio b punkto 2 papunkčio prasme.

18 Tiek FML, tiek *Skatteministeriet* dėl minėtos *Landsskatteret* nutarties pateikė apeliacinį skundą *Vestre Landsret*. Manydamas, kad ginčui, dėl kurio į jį buvo kreiptasi, išspręsti būtinas Šeštosios direktyvos 13 straipsnio B skirsnio b punkto išaiškinimas, *Vestre Landsret* nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:

„1. Ar Šeštosios PVM <...> direktyvos 13 straipsnio B skirsnio b punktas turi būti aiškinamas taip, kad sąvoka „nekilnojamojo turto nuoma" apima laivų stovėjimo

vietos, kurią sudaro uosto sausumos teritorijos dalis, bei apibrėžtos ir identifikuojamos švartavimosi vietos nuomą?

2. Ar 13 straipsnio B skirsnio b punkto 2 papunktis turi būti aiškinamas taip, kad sąvoka „automobiliai" (*véhicules*) apima ir laivus?"

Dėl pirmojo klausimo

19 Pirmuoji klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas klausia, ar Šeštosios direktyvos 13 straipsnio B skirsnio b punktas turi būti aiškinamas taip, kad nekilnojamojo turto nuoma apima laivų švartavimosi vietų bei šių laivų laikymo vietų uosto sausumos teritorijoje nuomą.

Teisingumo Teismui pateiktos pastabos

20 FML teigia, kad jos laivų švartavimosi vietų bei žiemojimui skirtų vietų sausumoje nuomos veikla atitinka Teisingumo Teismo praktikos nekilnojamojo turto nuomai Šeštosios direktyvos prasme nustatytas sąlygas. Jos nuomone, už tą veiklą sumokamas nuomos mokestis, stovėjimo vieta yra išnuomojama konkrečiam sutartyje numatytam terminui ir šios nuomos pagrindu nuomininkui perleidžiama teisė naudotis nuosavybe, tretiesiems asmenims negalint pasinaudoti šia teise.

21 Dėl nuomojamo objekto pobūdžio ji tvirtina, kad uosto įrenginiai sudaro stabilias konstrukcijas, kurios negali būti lengvai išmontuotos ar perkeltos į kitą vietą.

22 Danijos vyriausybė teigia, kad laivų stovėjimo vietų nuoma negali būti laikoma nekilnojamojo turto nuoma Šeštosios direktyvos 13 straipsnio B skirsnio b punkto prasme, nes šiame straipsnyje numatytos leidžiančios nukrypti nuostatos turi būti aiškinamos siaurai.

23 Šios vyriausybės nuomone, netgi jei uosto įrenginiai galėtų būti laikomi „nekilnojamais", o tai yra pagrindinis elementas apibrėžiant sąvoką „nekilnojamasis turtas" Šeštosios direktyvos prasme, naudojimasis šiais įrenginiais laivo švartavimosi metu yra tik papildoma paslauga, kuri mokesčių prasme turi būti vertinama taip pat kaip ir pagrindinė paslauga, t. y. uoste vietos vandenyje suteikimas laivų savininkams. Pastaroji netenkintų nekilnojamojo turto sąvokai keliamų sąlygų.

24 Tačiau laivo savininkui aiškiai apibrėžtos stovėjimo vietos sausumoje, skirtos jį laikyti per žiemą, nuoma, turėtų būti traktuojama kaip nekilnojamojo turto nuoma Šeštosios direktyvos prasme.

25 Graikijos vyriausybė, kaip ir Danijos vyriausybė, mano, kad į „nekilnojamojo turto nuomos" sąvoką nepatenka apibrėžta ir identifikuojama švartavimosi vieta, bet ji apima laivų laikymui per žiemą skirtas vietas.

26 Europos Bendrijų Komisija teigia, kad iš Teisingumo Teismo labai plataus „nekilnojamojo turto nuomos" sąvokos aiškinimo matyti, jog uosto teritorijos dalies sausumoje, skirtos laivams laikyti per žiemą, nuoma, neginčijamai yra nekilnojamojo turto nuoma Šeštosios direktyvos prasme. Be to, švartavimosi vietos nuoma dėl egzistuojančių techninių ypatumų, būtent laivo pririšimo prie plūduro arba prie pontoninio tilto, o ne inkaro nuleidimo į jūros dugną ar laivo pririšimo prie į žemę įleisto švartavimosi stulpelio, neturi būti aiškinama kitaip.

Teisingumo Teismo atsakymas

27 Pagal nusistovėjusią Teisingumo Teismo praktiką Šeštosios direktyvos 13 straipsnyje numatyti atleidimo nuo mokesčio atvejai yra Bendrijos teisės sąvokos, todėl turi būti apibrėžiamos Bendrijos lygmeniu (žr. 2000 m. rugsėjo 12 d. Sprendimo *Komisija prieš Airiją*, C-358/97, Rink. p. I-6301, 51 punktą; 2003 m. sausio 16 d. Sprendimo *Maierhofer*, C-315/00, Rink. p. I-563, 25 punktą; 2003 m. birželio 12 d. Sprendimo *Sinclair Collis*, C-275/01, Rink. p. I-5965, 22 punktą ir 2004 m. lapkričio 18 d. Sprendimo *Temco Europe*, C-284/03, Rink. I-11237, 16 punktą).

28 Kadangi šios direktyvos 13 straipsnio B skirsnio b punktas neapibrėžia „nekilnojamojo turto nuomos" sąvokos, ši nuostata turėtų būti aiškinama atsižvelgiant į aplinkybes, kurioms esant ji buvo nustatyta, galutinį direktyvos tikslą ir jos bendrą struktūrą, ypač atkreipiant dėmesį į atleidimo nuo mokesčio *ratio legis* (šiuo klausimu žr. minėto sprendimo *Temco Europe* 18 punktą).

29 Šiuo atveju, kadangi Šeštosios direktyvos 13 straipsnyje numatyti atleidimo nuo mokesčio atvejai yra išimtys iš bendro principo, pagal kurį PVM yra mokamas už kiekvieną apmokestinamojo asmens atlygintinai suteiktą paslaugą, jie yra aiškinami siaurai (žr., be kita ko, minėto sprendimo *Komisija prieš Airiją* 52 punktą; 2000 m. rugsėjo 12 d. Sprendimo *Komisija prieš Jungtinę Karalystę*, C-359/97, Rink. p. I-6355, 64 punktą ir minėto sprendimo *Sinclair Collis* 23 punktą).

30 Daugelyje sprendimų Teisingumo Teismas apibrėžė nekilnojamojo turto nuomos sąvoką Šeštosios direktyvos 13 straipsnio B skirsnio b punkto prasme kaip nekilnojamojo turto savininko nuomininkui suteikiamą teisę naudotis nekilnojamuoju turtu nustatytu laikotarpiu už užmokestį, jokiam kitam asmeniui negalint pasinaudoti šia teise (šiuo klausimu žr. minėto sprendimo *Komisija prieš Airiją* 52–57 punktus; 2001 m. spalio 9 d. Sprendimo *Mirror Group*, C-409/98, Rink. p. I-7175, 31 punktą; 2001 m. spalio 4 d. Sprendimo *„Goed Wonen"*, C-326/99, Rink. p I-6831, 55 punktą ir minėto sprendimo *Temco Europe* 19 punktą).

31 Pagrindinėje byloje akivaizdu, kad santykiai tarp FML ir stovėjimo vietų sausumoje naudotojų, kuriems tam tikram laikotarpiui suteikiama išimtinė teisė naudotis jiems suteiktomis stovėjimo vietomis, patenka į nuomos sąvoką minėtos nuostatos prasme. Taip pat yra ir santykių tarp FML ir švartavimosi vietų naudotojų atveju, netgi jeigu retkarčiais tokia stovėjimo vieta laikinai gali būti užimta kito nei šios stovėjimo vietos nuomininko laivo, kai pastarasis jos nenaudoja savo laivui. Kadangi toks atsitiktinis naudojimas nuomininkui žalos nedaro, jis nelaikytinas iškraipančiu santykius tarp nuomotojo ir uosto valdytojo.

32 Todėl siekiant atsakyti į pirmąjį klausimą, reikia nustatyti, ar atitinkamai laivų stovėjimo vietos sausumoje ir laivų švartavimosi vietos gali būti laikomos nekilnojamuoju turtu.

33 Dėl stovėjimo vietų sausumoje konstatuotina, kad laivams laikyti naudojama žemė yra nekilnojamas turtas.

34 Kalbant apie švartavimosi vietas, iš sprendimo dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad FML yra uosto žemės ir akvatorijos savininkė. Tai, kad šis žemės plotas yra visiškai ar dalinai apsemtas, nekliudo jos kvalifikuoti kaip nekilnojamojo turto, kuris gali būti išnuomotas. FML, kaip savininkė, šį žemės plotą gali perleisti visą, įskaitant atskiras jos dalis. Vis dėlto išnuomojamas ne tam tikras vandens kiekis, bet apibrėžta minėtos akvatorijos dalis. Šis vandeniu apsemtas plotas yra aiškiai nustatytas ir negali būti perkeltas.

35 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, ir, kaip savo išvados 32 punkte pažymėjo generalinė advokatė, netgi atsižvelgiant į Šeštosios direktyvos 13 straipsnio B skirsnio b punkto siaurą aiškinimą, švartavimosi uosto akvatorijoje vieta patenka į nekilnojamojo turto sąvoką šios nuostatos prasme.

36 Todėl į pirmąjį klausimą reikia atsakyti, kad Šeštosios direktyvos 13 straipsnio B skirsnio b punktas turi būti aiškinamas taip, jog nekilnojamojo turto nuomos sąvoka apima laivų švartavimuisi skirtų vietų bei šių laivų laikymo vietų uosto sausumos teritorijoje nuomą.

Dėl antrojo klausimo

37 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas savo antruoju klausimu klausia, ar Šeštosios direktyvos 13 straipsnio B skirsnio b punkto 2 papunktyje esanti „automobilių" (*véhicules*) sąvoka apima laivus.

Teisingumo Teismui pateiktos pastabos

38 FML tvirtina, kad iš Šeštosios direktyvos 15 straipsnio 2 dalies, 28a straipsnio 2 dalies a punkto ir 28n straipsnio 4 dalies b ir c punktų matyti, jog Bendrijų teisės aktų leidėjas daro skirtumą tarp sąvokų „transporto priemonės" (*moyens de transport*) ir „automobiliai" (*véhicules*). Kai nuostata taikoma visų rūšių transporto priemonėms, t. y. lėktuvams, motorinėms transporto priemonėms, laivams ir pan., naudojama sąvoka „transporto priemonės". Tačiau sąvoka „automobiliai" naudojama tik sausumos ratinėms transporto priemonėms. Taigi Šeštosios direktyvos 13 straipsnio B skirsnio b punkte minima sąvoka „automobiliai" (*véhicules*) apima tik sausumos transporto priemones, todėl, atsižvelgiant į tai, į antrąjį klausimą reikia atsakyti neigiamai.

39 Danijos ir Graikijos vyriausybės mano, kad sąvoka „automobiliai" (*véhicules*) neturi būti aiškinama siaurai. Ši sąvoka turėtų apimti visas priemones, kuriomis galima transportuoti asmenį iš vienos vietos į kitą, įskaitant ir laivus.

40 Komisija taip pat tvirtina, kad, nepaisant Šeštosios direktyvos 13 straipsnio B skirsnio b punkto 2 papunkčio terminologijos skirtumų skirtingose kalbinėse redakcijose, iš tiesų sąvoka „automobiliai" (*véhicules*) visoje direktyvoje vartojama nuosekliai ir apima transporto priemones plačiąja prasme, įskaitant ir laivus. Priešingas aiškinimas būtų nelogiškas ir nesuderinamas su mokesčių neutralumo principu.

Teisingumo Teismo atsakymas

41 Minėto 13 straipsnio B skirsnio b punkto 2 papunkčio skirtingos kalbinės redakcijos nevienodai vartoja žodžius „automobilių" (*véhicules*) sąvokai apibrėžti. Kaip Komisija teisingai pažymi, kai kuriose kalbinėse redakcijose, tarp jų prancūzų, anglų, italų, ispanų, portugalų, vokiečių ir suomių kalbų, ši sąvoka apima transporto priemones bendrai, įskaitant lėktuvus ir laivus. Tačiau kitose redakcijose, būtent danų, švedų, olandų ir graikų kalbų, pasirinkti tikslesni žodžiai, turintys siauresnę prasmę, kurie iš esmės apibūdina „sausumos transporto priemones". Konkrečiau kalbant, daniškas žodis „køretøjer" reiškia ratines sausumos transporto priemones.

42 Šiuo atžvilgiu primintina, kad pagal nusistovėjusią teismų praktiką, jeigu skirtingose kalbinėse redakcijoje yra neatitikimų, nagrinėjama Bendrijos nuostata turi būti aiškinama atsižvelgiant į teisės aktų, kurių dalį ji sudaro, bendrą struktūrą ir tikslą (žr., be kita ko, 1990 m. kovo 27 d. Sprendimo *Cricket St Thomas*, C-372/88, Rink. p. I-1345, 19 punktą ir 2000 m. rugsėjo 14 d. Sprendimo *D.*, C-384/98, Rink. p. I-6795, 16 punktą).

43 Taigi kalbant apie patalpų ir vietos nuomą automobiliams stovėti, Šeštosios direktyvos 13 straipsnio B skirsnio b punkto 2 papunktis įtvirtina išimtį iš šiame straipsnyje nustatyto atleidimo nuo mokesčio nekilnojamojo turto nuomai. Šios nuostatos pagrindu joje numatytiems sandoriams taikoma bendra šios direktyvos tvarka, pagal kurią PVM taikoma visiems apmokestinamiesiems sandoriams,

išskyrus aiškiai numatytas išimtis. Vadinasi, ši nuostata negali būti aiškinama siaurai (žr. 1998 m. vasario 12 d. Sprendimo *Blasi*, C-346/95, Rink. p. I-481, 19 punktą).

44 Todėl minėtoje nuostatoje vartojama sąvoka „automobilis" (*véhicules*) turi būti aiškinama taip, kad ji apima visas transporto priemones, įskaitant ir laivus.

45 Iš tikrųjų laivų stovėjimo vietų nuoma nėra apribota tiktai teise asmeniškai užimti vandens plotą, bet taip pat suteikia teisę naudotis įvairiais uosto įrenginiais, skirtais prišvartuoti laivą, ekipažo įsodinimo ir išlaipinimo patogumais bei šio ekipažo galimą naudojimąsi įvairiais sanitariniais ar kitais įrenginiais. Taigi, kaip savo išvados 51 punkte pažymi generalinė advokatė, joks, ypač socialinio pobūdžio, pagrindas, galintis pateisinti atleidimą nuo PVM, nustatytą nekilnojamojo turto nuomai, šios bylos aplinkybėmis negali būti taikomas laivų stovėjimo vietų nuomai.

46 Tokiomis aplinkybėmis, atsižvelgiant į Šeštosios direktyvos 13 straipsnio B skirsnio b punkto tikslus, šios nuostatos 2 papunktis, kuris numato, jog patalpų ir vietos automobiliams stovėti nuomai netaikoma PVM apmokestinimo išimtis, turi būti aiškinamas taip, kad jis bendrai taikomas patalpų ir vietos nuomai visoms transporto priemonėms, įskaitant laivus, stovėti.

47 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, į antrąjį klausimą reikia atsakyti, kad Šeštosios direktyvos 13 straipsnio B skirsnio b punkto 2 papunktis turi būti aiškinamas taip, jog sąvoka „automobiliai" (*véhicules*) apima ir laivus.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

48 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (trečioji kolegija) nusprendžia:

1. **1977 m. gegužės 17 d. Tarybos šeštosios direktyvos 77/388/EEB dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų derinimo – Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas vertinimo pagrindas, redakcijos, iš dalies pakeistos 1992 m. gruodžio 14 d. Tarybos direktyva 92/111/EB, 13 straipsnio B skirsnio b punktas turi būti aiškinamas taip, kad nekilnojamojo turto nuomos sąvoka apima laivų švartavimuisi skirtų vietų bei šių laivų laikymo vietų uosto sausumos teritorijoje nuomą.**

2. **Šeštosios direktyvos 77/388, iš dalies pakeistos Direktyva 92/111, 13 straipsnio B skirsnio b punkto 2 papunktis turi būti aiškinamas taip, kad sąvoka „automobiliai“ (*véhicules*) apima ir laivus.**

Parašai.